

[Socialministeren.]

holde Bestemmelser hverken med Hensyn til de rent midlertidige Forhold, til de 6 Krisekassers Medlemmer; eller til de andre midlertidige Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke der her er stillet Forslag. Det maa man tage op til det givne Tidspunkt.

Jeg skal derefter gaa over til de Bemærkninger, der er fremsat af forskellige Ordførere vedrørende selve Lovforslaget.

Den ærede Ordfører for Venstre begyndte med at sammenligne Satserne efter dette Lovforslag med Bestemmelserne i Lovene om Vinterhjælp og Sommerhjælp. Det har jo intet som helst at gøre med det Forslag, her er Tale om, hvorvidt det vil være rigtigt og klogt at lade en Forsikring yde forsikringsmæssig Hjælp i et større Antal Dage, end hvad der er beregnet under nogenlunde normale Forhold at kunne være tilstrækkeligt. Det Spørgsmaal vedrører aldeles ikke et Problem om, hvorvidt man skal sætte Taksterne ned eller op. Det gør man jo ikke ved en Forsikring; dér har man forsikret sig for et Beløb. Der er kun Spørgsmaal om, hvorvidt man skal yde det en kortere eller længere Tid.

Det er rigtigt, naar den ærede Ordfører for Venstre sagde, at § 1 jo egentlig ikke var nødvendig i Øjeblikket, thi naar Krisekasserne traadte i Kraft den 1. Oktober, og man gennemførte § 4, hvad den ærede Ordfører syntes at være villig til, saaledes at alle Arbejdsløsheds-kasser kunde yde Krisehjælp fra 1. Oktober, vilde der i hvert Fald ikke kunne være Brug for en Lov om fortsat Krisehjælp, før de 70 Dage var gaaet efter 1. Oktober. Det er rigtigt. Men Regeringen har naturligvis valgt den Udvej, naar vi drøftede, hvilke Kriseforanstaltninger der paa de forskellige Omraader vilde være at foreslaa, at tage denne Vinter som et samlet Hele og med Hensyn til de arbejdsløse tage de forskellige Bestemmelser op, hvor man i Kraft af Arbejdsløshedens Omfang nøje vidste, at der vilde blive Brug for særlige Foranstaltninger, og saa samle dette i en enkelt Lov i Stedet for at fremsætte flere Lovforslag. Dette har man saa meget desto mere gjort, som man jo har ønsket at overskue den samlede Kriseplan, som man havde nu, og se, hvad den kostede paa de forskellige Omraader. Derfor er § 1 naturligvis taget med i denne Lov.

Med Hensyn til § 2 forstod jeg den ærede Ordfører for Venstre saaledes, at man var klar over, at der var store Grupper af arbejdsløse, der allerede pr. 1. Oktober vilde være meget vanskeligt stillede, saa-

ledes som den almindelige Forsikring er opbygget, og at man derfor var villig til efter nærmere Oplysninger at forhandle om denne Paragrafs Indhold.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at Opholdskommunen burde bære en selvstændig Del foruden den Andel, den faar som Medlem af Refusionsforbundet. Ja, det kan man naturligvis forhandle om. Regeringen har ment, at Kommunernes Stilling i det hele var saa vanskelig, at man ikke burde lægge en særlig Brøkdel paa Opholdskommunen, naar den skulde være med til at afholde en Trediedel.

Det ærede Medlem syntes endelig, at Regeringen har strammet Tøjlerne stærkt i Forhold til de senere Kriselove om Vinter- og Sommerhjælp, oven i Købet paa et Tidspunkt, hvor Arbejdsløsheden gaar ned og alt er lagt til Rette med Hensyn til Socialreformen. Jeg har jo i og for sig svaret herpaa. Regeringen har jo ikke strammet Tøjlerne stærkt, den agter ikke at fortsætte den almindelige Kriselovgivning efter Socialreformens Vedtagelse. Der er Spørgsmaal om, hvorvidt man skal udvide den gældende Arbejdsløshedsforsikring eller man ikke skal udvide den. Skal man udvide den, er der ikke Tale om at stramme eller slappe Tøjlerne; saa er der Tale om de hidtil gældende Regler. Det er noget helt andet end det uheldige og meningsløse Princip, hvorefter man i tidligere Aar har lavet Kriselove, som bogstaveligt hverken var til at forstaa eller fortolke.

Endelig vilde det ærede Medlem ogsaa have Bidrag fra Arbejdsløsheds-kassemedlemmerne. Hvis det ærede Medlem, som jo har hørt mine Oplysninger før, yderligere faar at vide, at Arbejdsløsheds-kassemedlemmernes ordinære Medlemsbidrag, som, da vi fremsatte Socialreformen, var beregnet til 13,5 Mill. Kr. om Aaret, nu er steget til 23,6 Mill. Kr., hvortil yderligere kommer 5,61 Mill. Kr. til Krisekasserne, saa vil han, selv om jeg indrømmer, at Statens Tilskud er steget, i langt større Grad vistnok, være klar over, at Arbejderklassen, som den har haft det i de senere Aar, bærer en saa voldsom Del af Arbejdsløshedsforsikringens Byrder, at der ikke kan være Tale om at forhøje disse Bidrag yderligere.

Det ærede Medlem syntes i øvrigt at ville lade sin Stilling til dette Lovforslag afhænge af, i nogen Grad i alt Fald, hvilken Klarhed han efterhaanden fik over Regeringens Planer med Hensyn til Arbejders Igangsættelse. Der sidder jo adskillige Udvalg, dér kan man drøfte det Problem, og jeg er ogsaa villig til at fremsætte de Ud-